

De Berberzoon

Sanjay staat in de grote tuin. Het land is bedekt met gras. In het midden van de tuin staat een fontein. Het lijkt op een grote, ronde bloembak. Op een verhoging in het midden is een zuil waar het water met een krachtige witte straal uit stroomt.

Sanjay draagt een witte, wijde broek. Hij draagt een goudkleurige tulband. Zijn sluike bruine haar steekt er gedeeltelijk uit. Hij heeft een hemd van dezelfde stof aan. Sanjay kijkt om zich heen. Waar is hij?, denkt de man. Hij maakt een rondje om de fontein en hoort plots een oorstrelend vioolspel. Hij luistert aandachtig om te horen waar het vandaan komt. Sanjay draait zich met een ruk om en rent een zanderig pad op dat naar een stenen huis leidt. Hij blijft even in de deuropening staan. Zijn leren slippers maken een klakkend geluid op de marmeren vloer. De muziek komt dichterbij. Hij loopt rechtdoor en stuit even later op muur. Links of rechtsaf?

Waar is Khadi?, denkt hij en wrijft over zijn voorhoofd. Hij kiest voor links en kijkt vluchtig in de kamer. Helemaal leeg. Er is alleen één groot raam in het midden.

'Aahh!!', gilt hij en grijpt naar de doffe pijn in zijn bil. Hij draait zich om maar ziet niemand. Op de vloer, naast zijn voet beweegt een rode appel. Hij wrijft nog eens over de plek waar het pijn doet.

'Gooit dat joch ook nog eens met appels', moppert hij hardop. Hij krabt op zijn hoofd en loopt naar de andere kamer, rechts van de splitsing. Jaaah, daar zit de jongeling, met zijn rug naar hem toe. Op een groot grijs bed. Sanjay lacht.

Kahdi draagt witte shorts waar de zon doorschijnt en zo zijn ranke heupen onthult. Zijn lange sluike zwarte haar reikt tot zijn fijne schouders. Hij zit gebogen als een hond en spreidt zijn knieën iets verder uit elkaar. De jongen wiegt zenuwachtig heen en weer.

De oudere man knielt achter hem en schuift de korte zijdezachte broek over de jonge, fluwelen billen. De zoete jongensgeur bedwelmt hem. Nog even...

Dan beweegt hij in Khadi. Hij beweegt heen en weer, heen en weer, heen en weer, heen en weer...

Khadi kreunt. Hij voelt de man steeds wilder in hem bewegen. Hij kijkt langs zijn eigen lichaam naar achteren en ziet zijn short losjes meedeinen. 'Je neemt me', prevelt de jongeling zachtjes. Khadi buigt zijn hoofd, sluit zijn ogen. Hij geniet van het gevoel, van de gedachte. Heel eventjes opent Khadi zijn lippen en steekt zijn tongtje naar buiten. Zoals de vrouwen dat doen op Amerikaanse video's. 'Ik ben een vrouw', denkt de jongen, 'ik word genomen zoals een vrouw...'

Sanjay lacht, probeert niet verbeten te nemen. Ik moet lief zijn, denkt hij, het is Khadi's eerste keer. Terwijl hij beweegt tast hij naar de jongen zijn kruis. Een warme golf overspoelt de man. Khadi is groot, Khadi is nat!, realiseert hij zich. Meteen groeit hij in de jongen. Nauw is hij niet meer, wel heerlijk strak.

'Ik ga me in je verliezen Khadi', hijgt Sanjay. 'Ik hou het niet meer...' Khadi zegt niets. Hij probeert zich zoveel mogelijk te ontspannen. Laat maar komen, denkt de jongen, ik geef me aan je. De man beweegt sneller. Zijn vingers dringen in Khadi's zachte vlees. Neem me, schreeuwt de jongeling in gedachten, neuk me!!!

Sanjay knapt, zijn leven golft in de jongen. Steeds warmer wordt het, steeds voller voelt het. 'Ik hou van je', hijgt Sanjay. Dan valt hij naar achteren. Khadi voelt hem heerlijk uit hem glijden. Het is gevoelig, het is nat. Khadi rilt. Moeizaam staat hij op. Hij is genomen, het is voor het eerst.

Hij draait zich om en kijkt op Sanjay neer. Deze glimlacht gelukzalig naar hem. 'Dank je', zegt de oudere man. Maar Khadi wil meer. Langzaam schuift hij de zijden short nu helemaal naar beneden. Zoals op de video's stapt hij als een vrouw uit zijn broekje. Hij voelt zich goed. Zijn grootheid staat recht naar voren. Een druppel vocht verschijnt op de kale top. Sanjay wenkt hem, vrijwel zonder te bewegen. De jongen zakt naar beneden en biedt zichzelf aan. Sanjay's lippen omklemmen hem. Langzaam glijdt zijn hoofd naar Khadi's onderbuik. Het wordt warm. Steeds warmer op het ritme van Sanjay's bewegingen. De jongeling kijkt ernaar. Hij pakt Sanjay's hoofd en streelt zijn haren. 'Doe maar, doe het maar. Laat het zo zijn', fluistert de jongen. Zijn bekken schokt. Zijn vingers op Sanjay's hoofd. 'Ik ga komen', zegt de jongen zacht. Sanjay versnelt zijn bewegingen. Ik krijg de jongen, ik krijg de jongen!!!, schiet het door hem heen. Khadi voelt het door zijn lichaam schieten. Het moet eruit. Even weet hij het nog op te houden, maar het wordt te ondraaglijk. 'Ik laat het los!', kreunt gilt Khadi, 'nu!!!'

Sanjay drukt het jonge pezige lichaam stevig tegen hem aan en laat het Khadi's vocht in hem stromen. Hij slikt, continu, aan één stuk door... Hij ruikt de jongen terwijl hij hem proeft. Sanjay huilt van geluk en pakt het hortende en stotende jongenslijf nog steviger vast. Zijn zachte haartjes kriebelen zijn wangen en neus.

Khadi is bevredigd. Zijn lichaam ontspant. Sanjay verslapt zijn greep. Het is voorbij. De man zakt terug en kijkt naar de jongen. Naakt loopt deze naar het raam. De wind strijkt verkoelend langs zijn bezwete lijf. Khadi kijkt naar buiten. In het midden van de tuin staat een fontein. Het lijkt op een grote, ronde bloembak. Op een verhoging in het midden is een zuil waar het water met een krachtige witte straal uit stroomt.

Shivani/R66